

Frågor till s. 42-68

Hedvig våndas mycket över att ha svikit sin familj. På vilket sätt känner hon att hon svek dem?

Vilka tankar har Hedvig kring kärlek? Hur skiljer sig hennes sätt att tänka kring detta åt från tidigare, innan katastrofen?

På dessa sidor får vi veta mer om Hedvig och Lydias vänskap. Enligt Hedvig var denna inte alltid helt perfekt. "Det var något som skavde ibland". Vad var det som skavde? Vad var det Lydia sa och gjorde som får henne att känna så? Ge något eller några exempel!

Hur reagerar Hedvig när hon får sin mens för första gången? Vilka slags känslor väcker de till liv i henne?

Hedvig tänker såhär: " Det borde inte gå att vänja sig vid att alla man älskar har dött och att man är ensam kvar. Men tydligen går det att vänja sig vid precis vad som helst." Hur märks det att hon har börjat vänja sig vid sin nya situation?

När Hedvig ger sig ut i skogen får hon syn på en död man längs stigen. Vad börjar hon tänka på då?